

Bijbelstudie Centrum

“De betekenis van Pinksteren voor de Nieuw Testamentische gelovigen en de Persoon van de Heilige Geest en Zijn werk in het leven van de gelovigen”. deel 1-3.

Laten wij met elkaar opslaan en lezen Joh. 16:7-8 *“Doch Ik zeg u de waarheid: Het is beter voor u, dat Ik heenga. Want indien Ik niet heenga, kan de Trooster niet tot u komen, maar indien Ik heenga, zal Ik Hem tot u zenden. En als Hij komt, zal Hij de wereld overtuigen van zonde en van gerechtigheid en van gerechtigheid en van oordeel”.*

Het thema is: De betekenis van Pinksteren voor de Nieuw Testamentische gelovigen en de Persoon van de Heilige Geest en Zijn werk in het leven van de gelovigen.

We leven in een bijzondere tijd, de tijd, dat de Heer Jezus Zijn Gemeente toebereidt voor een spoedige wederkomst. Dat is op het ogenblik het kardinale punt, want de Heer wil de Zijnen toebereiden, heiligen en klaarmaken; maar deze tijd brengt ook mee, dat, waar de Heer werkt, ook de vijand niet stil zit.

Het gaat hier om geweldige dingen, die men door elkaar haalt en verwart. De Schrift vermeldt de doop en de vervulling met de Heilige Geest. En dat is niet hetzelfde.

Dan is er ook nog de uitdrukking: het ontvangen van de Heilige Geest en het verzegeld worden met de Heilige Geest. We moeten al deze dingen stil op zijn plaats laten staan, zoals de Heer dit in Zijn Woord geeft en als we dit met elkaar gaan onderzoeken, komen we tot verrassende dingen en ook tot grote heerlijkheid.

We willen vanmorgen nu eerst beginnen met de Persoon van de Heilige Geest. Er zijn stromingen, die de Heilige Geest zien als een soort invloed van God, maar de Heilige Geest is een Persoon en wel de derde persoon van de enige drie-enige God, God is één, maar ook drie in één en toch één. Dit is een wonderbaar geheimenis.

De Heer heeft me de laatste tijd bepaald bij de schatten en rijkdommen in de Hebreeuwse taal en over de diepe geestelijke zin van het Hebreeuws. (door materiaal van broeder Wim Vlak) Daarin vinden we zo'n wonderbare Godsopenbaring.

Als we de natuur rondom ons nauwkeurig gaan onderzoeken met de microscoop, dan vinden we daarin ook de grote werken Gods en zien we, hoe Hij alles gemaakt heeft.

Denk alleen maar eens aan een sneeuwvlok. Zo zien we daar niets bijzonders aan, maar als we die onder de loupe nemen, dan zien we, hoe die sneeuwvlok opgebouwd is uit sneeuw kristallen en ieder kristal is een wonder op zichzelf van zuiver logaritmische figuren, waarin we altijd weer het Goddelijke stempel zien van drie, vier, zeven en twaalf, wat God stempelt is op al Zijn werk.

Als we het geweldige universum aanschouwen en daarin de loop van onze aarde en de zon waarnemen, wat weer een klein deel is van het geweldige melkwegstelsel en dat weer een klein deel is van nog grotere melkwegstelsels en hoe alles toch zijn vaste loop heeft onder vaste wetten, dan zien we daarin de grootheid Gods, want God is daarin.

Niemand zal het in zijn hoofd halen, om te zeggen: Waarom moet die zon daar staan, waarom moet die aarde daar zover van af er om heen draaien, want al het menselijke wordt daarbij het zwijgen opgelegd.

Maar nog groter vindt u het in de Hebreeuwse taal van het Oude Testament, zoals het oorspronkelijke Hebreeuws het weergeeft.

Het is Gods Woord en dat is nog veel groter, want daarin zien we niet alleen de grootheid van Gods schepping, maar vooral, dat God daar regelrecht tot de mens spreekt, is dat niet wonderbaar?

Het hele plan Gods in de Heer Jezus vinden we daarin en ik heb me verbaasd, dat vele echte Schriftgeleerden uit het Christendom, daarin het niet hebben kunnen ontdekken, want we vinden het reeds in de Hebreeuwse letters.

Bijbelstudie Centrum

“De betekenis van Pinksteren voor de Nieuw Testamentische gelovigen en de Persoon van de Heilige Geest en Zijn werk in het leven van de gelovigen”. deel 1-3.

In de eerste letter, de alef, vinden we het plan Gods reeds in opbouw, in Zijn sprake. We hebben met een wonderbare God te doen, met Zijn Woord, dat geen mensenwoord kan zijn.

Ik las een uitspraak van een professor, die het onderzocht heeft en deze luidde: *“Als mensen een hoofdstuk van het Oude Testament zo hadden moeten schrijven, zoals het geschreven staat, dan was een heel menselijk geslacht nodig geweest om in vele duizenden jaren dit samen te stellen, maar het zou hen nooit gelukt zijn”.* Dat is uw Bijbel!

We zullen ons nu echter bezig houden met ons onderwerp van Pinksteren en de heerlijkheid ook hiervan gaan zien. Allereerst dus de Persoon van de Heilige Geest.

Al in het Oude Testament vinden we afschaduwingen van het werk van de Heilige Geest, zoals alles zijn afschaduwingen heeft gehad. De schaduwdienst uit het Oude Verbond wordt in de Heer Jezus werkelijkheid.

De Heilige Geest in Zijn veelvoudige werk is o.a. ook de bruidswerver, want de Gemeente van de Heer Jezus, welke het Lichaam is, is tevens ook de Bruid des Lams, het is het Opstandingslichaam van de Heer Jezus.

Toen de Heer Jezus uit de doden opstond, stond Hij als Hoofd op en is dus nog niet compleet. Allen, die in Hem ingevoegd worden, zijn leden van Zijn Lichaam en spoedig zal Hij komen en dan zal het volle Opstandingslichaam te voorschijn treden.

Al de leden worden dan samengevoegd met het Hoofd en dat is de opstandingsheerlijkheid van de Nieuw Testamentische Gemeente (niet de Oud Testamentische Gemeente, waar God een ander plan mee heeft), die het opstandingslichaam van de Heer Jezus is en de Bruid des Lams, niet de Bruid van Christus.

Het onderscheid ligt hierin, dat Hem als het geslachte Lam deze Bruid als vrouw gegeven wordt, want zij is uit Zijn lijden voortgekomen.

Nu vinden we de Bruidswerver afgeschaduwd in **Gen. 24**, u weet, hoe Abraham als eerste aartsvader voor zijn zoon Isaäk, een bruid gaat aanwerven. Abraham neemt het initiatief en is actief in alles, terwijl Isaäk hier passief in is. Isaäk is het beeld van God de Zoon, die Zich geheel aan Abraham onderwerpt, die het type is van God, de Vader.

Isaäk is dan op een leeftijd om zelfstandig te zijn, want hij was niet zo jong meer en toch laat hij dit door zijn vader doen en neemt daarmee genoegen. Dit heeft een diepere zin.

We vinden in dit hoofdstuk, hoe dat gebeurt door de huisbezorger van Abraham. Nu wordt altijd gezegd, dat dit natuurlijk Eliëzer is, maar we vinden zijn naam in het hoofdstuk niet genoemd. Dat is niet zo maar, want hier wordt expres de naam verzwegen, omdat de Bruidswerver hier is de afschaduwing van de Heilige Geest.

Zoals de naam van de knecht verzwegen wordt in dit hoofdstuk, zo weten we ook niet de naam van de Heilige Geest. Hij is de Heilige Geest, maar dat is zijn naam niet, zoals we ook de eigenlijke naam van de Vader niet weten.

Het is een naam, die in het Oude Testament voorkomt, maar die door de Jood niet uitgesproken wordt, tenzij op een bijzondere heilige plaats. Het is een wonderlijke naam, een naam, die de Heer Jezus draagt, maar die verborgen is, want Hij heeft die naam gekregen, die boven alle naam is.

Bijbelstudie Centrum

“De betekenis van Pinksteren voor de Nieuw Testamentische gelovigen en de Persoon van de Heilige Geest en Zijn werk in het leven van de gelovigen”. deel 1-3.

In de naam van de Heer Jezus is de naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest; maar hoe die is, is nog een geheimenis, want er staat geschreven, dat Hij een naam heeft, die niemand weet. Weet u wel, dat er een geweldige kracht in deze naam is?

Ik hoop u eens te laten zien, hoe deze naam door God steeds op de wereldgeschiedenis gestempeld wordt en hoe de hele wereldgeschiedenis verloopt naar die naam van God en niets gaat daar buiten. Dat is wonderbaar, daar wordt je stil van, maar ook vol van aanbidding.

Alles is in die naam en in die naam is ook een onbekende volmacht, maar er is gelukkig geen sterveling, die deze naam weet, wat ook maar goed is. De Heer Jezus heeft die naam in Zijn binnenste en dat is de naam van de Vader.

Zo wordt hier de naam verzwegen en weten we ook, dat de Heilige Geest niet in Zijn eigen naam komt, want wat zegt de Heer Jezus in **Joh. 14:26** *“Maar de Trooster, de Heilige Geest, die de Vader zenden zal in mijn naam, die zal alles leren en u te binnen brengen al wat Ik gezegd heb”.*

Hij wordt genoemd Trooster, Heilige Geest, Geest der Waarheid, maar dit zijn bijnamen, die Zijn werk en wezen toelichten, maar het is niet de naam, die Hij werkelijk heeft. Zo vinden we ook in het Oude Testament dat Hij een Persoon is.

Als God b.v. in **Ex. 3** Zichzelf noemt *“de Here, de God van uw vaderen”*, dan is dat de naam die de vrome Jood nooit uitspreekt, maar er voor in de plaats *“Adonai”* zegt en dat is *“Heer”*.

Ook hebben we in de Bijbel staan: *“Here God”*, maar daar staat Zijn Naam die niet uitgesproken wordt; alleen in de Tempel gebruikte de Hogepriester deze naam bij bijzondere gelegenheden, maar daarmee kende hij de kracht van die naam nog niet.

We lezen hier in **Ex. 3** bij de roeping van Mozes bij het brandende braambos in **vers 6**: *“Voorts zeide Hij: Ik ben de God van uw vader, de God van Abraham, de God van Isaäk de God van Jacob”*. Zo openbaarde de Heer Zich hier als de God van de drie aartsvaders, waar heel Israël uit voort gekomen is.

We zien in die namen, dat Abraham het type is van God de Vader, Isaäk het type van God de Zoon en Jacob het type van God de Heilige Geest. Dat is heel merkwaardig en ik wil alleen even uw aandacht er op vestigen, hoe dit uitgebeeld is.

We lezen van God de Vader, de Almachtige Schepper, dat Hij een ontoegankelijk licht bewoont in het noorden en dat Hij een verterend vuur is.

Als u Abraham's levensgeschiedenis nagaat, vindt u steeds, dat Abraham met licht en vuur te maken heeft. Hij is de uitbeelding van God de Vader. Isaäk als het beeld van de Zoon, is degene, die het levende water geeft en als we de geschiedenis van Isaäk lezen, ontdekken we, dat hij altijd met waterbronnen te maken heeft in zijn leven van zijn geboorte af.

Zodra hij geboren wordt, krijgt Abraham een conflict over waterbronnen en als hij zijn Rebekka krijgt, komt hij net van de waterbron. Het is altijd weer de waterbron.

Jacob, die het beeld is van de Heilige Geest in Zijn veelzijdigheid, zien we altijd te maken hebben met planten, dieren en mensen en ook met de verschillende karakters. Zo is de Heilige Geest werkzaam in het schepsel. Dit heeft diepe verborgenheden, waar we nu niet verder op in gaan.

Ik wil u er alleen maar op wijzen, dat we hierin afgeschaduwd zien, dat, zoals Abraham een persoon is, ook God de Vader een persoon is; zoals Isaäk een persoon is, zo is God de Zoon, de Heer Jezus, ook een persoon die uit de Vader gekomen is. Jacob kwam weer voort uit Abraham en Isaäk en zo is de Heilige Geest voort gekomen uit de Vader en de Zoon, maar is een persoon.

Bijbelstudie Centrum

“De betekenis van Pinksteren voor de Nieuw Testamentische gelovigen en de Persoon van de Heilige Geest en Zijn werk in het leven van de gelovigen”. deel 1-3.

Nu zullen we onze aandacht nog even bij het Nieuwe Testament hebben. Als de Heer Jezus over de Heilige Geest spreekt, dan spreekt Hij duidelijk over *“Hij”* en *“Hem”* en dat kan niet anders dan een persoon zijn. In Joh. 16:7-8 lezen we: *“Doch Ik zeg u de waarheid; het is beter voor u, dat Ik heenga. Want indien Ik niet heenga, kan de Trooster niet tot u komen, maar indien Ik heenga, zal Ik Hem tot u zenden. En als Hij komt, zal Hij de wereld overtuigen”*. Hij spreekt in vers 13 van “Zichzelf”: *“Doch wanneer Hij komt, de Geest der Waarheid, zal Hij u de weg wijzen tot de volle waarheid; want Hij zal niet uit Zichzelf spreken”*.

De Heer Jezus zegt ook duidelijk, dat het een persoon is in de werkzaamheden, die de Heilige Geest doet. In Joh. 14:16 staat: *“En Ik zal de Vader bidden en Hij zal u een andere Trooster geven”*. Dus niet *“vertroosting”*, maar een trooster geven. Een andere, wil zeggen dat zij eerst de Heer Jezus als Trooster hadden, maar de Heer Jezus ging weg en nu kregen zij een andere Trooster.

Het is dus een persoon. Heel duidelijk vinden we dit ook in Joh. 15:26 *“Wanneer de Trooster komt, die Ik u zenden zal van de Vader, de Geest der Waarheid, die van de Vader uitgaat, zal deze van Mij getuigen”*. en in Joh. 16:8 staat: *“En als Hij komt, zal Hij de wereld overtuigen van zonde”*. Dit kan alleen een persoon zijn, die getuigt en overtuigt.

Hij wijst ons ook de weg. *“Doch wanneer Hij komt, de Geest der Waarheid, zal Hij u de weg wijzen”*. Er staat niet, dat Hij een wegwijzer is, neen, maar *“Hij zal u de weg wijzen”*, dus heel persoonlijk leiden. Hij zal u de weg wijzen zelfs tot de volle waarheid. Direct daarop lezen we, dat Hij niet uit Zichzelf zal spreken, dus Hij spreekt.

Denkt u maar aan de zeven zendbrieven, waar de Heer Jezus zegt: *“Wie een oor heeft, die hore, wat de Geest tot de Gemeente zegt”*. De Heilige Geest spreekt, maar een invloed spreekt niet. Ook hoort Hij: *“Want Hij zal niet uit Zichzelf spreken, maar al wat Hij hoort, zal Hij spreken en de toekomst zal Hij u verkondigen”*. *“Hij zal Mij verheerlijken”*. (Joh. 16:13-14) In Joh. 14:26 lezen we *“De Heilige Geest, die de Vader zenden zal in Mijn naam, die zal u alles leren”*. Hij leert.

Dit is een persoon, want anders kan Hij niet leren. *“Die zal u alles leren en te binnen brengen al wat Ik gezegd heb”*. Hij is ook de weerhoudende macht, zoals we vinden in 2 Tess. 2:6-7 *“Want het geheimenis der wetteloosheid is reeds in werking; wacht slechts totdat Hij (de Heilige Geest), die op het ogenblik nog weerhoudt, verwijderd is”*.

We zullen zien, dat, als de Heer Jezus straks komt om Zijn lichaam, Zijn Gemeente tot zich te trekken, dan gaat de Heilige Geest met hen weg. Hier zien we dat Hij weerhoudt. Hij is wonderbaar werkzaam in de kinderen Gods, zoals we vinden in de eerste brief van Joh. 4:4, waar we lezen: *“Gij zijt uit God, kinderkens, en gij hebt hen overwonnen (de vijanden buiten); want Hij, die in u is, is meerder dan die in de wereld is”*. Hij, die in u is, is dus een persoon, maar al is de Heilige Geest een persoon, we moeten Hem natuurlijk niet voorstellen met menselijke gedachten van een persoon.

We weten, hoe Hij zich in verschillende gedaanten en gestalten openbaart in verband met die openbaring zelf. Zo vinden we bij de doop van de Heer Jezus in de Jordaan door Johannes, dat, als Hij uit het water opkomt, de hemel opengaat en de Heilige Geest in de gedaante van een duif op Hem neerdaalt en op Hem blijft.

Waarom in de gedaante van een duif? We moeten niet veronderstellen, dat de Heilige Geest de gestalte van een duif heeft. Met betrekking tot de Heer Jezus komt Hij als een duif, want de duif is een vogel, die een bijzondere eigenschap heeft, n.l. dat zij op een bepaalde plaats wil wonen en dus altijd naar haar woning terugkeert.

Zo is de Heilige Geest op de Heer Jezus neergedaald gelijk een duif, d.w.z. dat de Heilige Geest in Hem Zijn vaste woning en rustplaats vond. Wonderbaar is het, dat de duif niet op de Heer Jezus als de eeuwige Zoon van God neerdaalde, want daar is Hij voor eeuwig mee verbonden, maar Hij kwam op

Bijbelstudie Centrum
***“De betekenis van Pinksteren voor de Nieuw Testamentische gelovigen
en de Persoon van de Heilige Geest en Zijn werk in het leven van de gelovigen”.***
deel 1-3.

Hem als Mens, want de Heer Jezus was de eerste mens, waar Gods Geest woning in kon maken en in kon blijven.

De Heer Jezus z'n Lichaam zijn, gaan we zien, dat we bestemd zijn om een woonstede van de Heilige Geest te zijn, niet voor een tijd, maar voor alle eeuwigheden.

Men zegt, dat de duif nog een andere eigenschap heeft, n.l. zij heeft geen gal, er zit geen bitterheid in. Gaat u begrijpen, dat, als de Heilige Geest op de Heer Jezus neerkomt, dit wil zeggen, dat Hij de Geest niet met mate heeft.

Er staat dan ook in **Col. 2:9-10** ***“Want in Hem woont al de volheid der godheid lichamelijk; en gij hebt de volheid verkregen in Hem”***. Het Hooglied beschrijft de Bruid ook als een duif. Waarom was die bruid uit het Hooglied zo begeerlijk en zo schoon? Was het uit haarzelf?

Neen, want zij zegt van zichzelf ***“ik ben zwart en mijn huid is verbrand en mijn broeders hebben mij geslagen; maar de Bruidegom noemt haar: Zijn duif”***. Dat betekent, dat we bestemd zijn om het Lichaam van Hem te worden, waarin de duif, de Heilige Geest, Zijn gestalte heeft, Zijn heerlijkheid in heeft. Uw en mijn lichaam is een Tempel van de Heilige Geest en daarom moeten we ook helemaal die Goddelijke natuur deelachtig worden.

We vinden dus in het Woord, dat de Heilige Geest Zich in verschillende gedaanten openbaart. Op de Pinksterdag (**Hand. 2:1-2**) hoorden zij (de apostelen) een geluid als van een geweldig gedreven wind. En zij bemerkten, dat de Heilige Geest zich over hen uitgestort had. Het woord ***“wind”*** is in de Griekse grondtekst hetzelfde als ***“geest”, “pneuma”***, d.w.z. dat het een Geest des levens is en waar de Geest van God komt, komt het waarachtige leven, het eeuwige leven en dat werd op die 120 uitgestort en vervulde hen. Dat was de doop des Geestes.

Deze 120 waren wel bekeerd en geloofden in de Heer, dat Hij gestorven was voor hun zonden; maar ook, dat Hij opgewekt was, want zij hadden Hem gezien; veertig dagen lang was Hij hen verschenen.

Zij waren dus gelovigen in de Heer Jezus, want deze 120 vormden de eerste leden van Zijn opstandingslichaam en toch hadden zij dat waarachtige leven nog niet en dat ontvingen zij daar door de Heilige Geest. Zo kregen zij Goddelijk leven, waar we later verder op ingaan bij de doop en de vervulling met de Heilige Geest. We willen hier alleen de gedaanten van de Heilige Geest aanhalen.

In **vers 3** lezen we: ***“en er vertoonden zich aan hen tongen als van vuur”***. Waarom vuur. Nu niet een duif, maar vuur. Op het ***“Hoofd”*** kwam de Heilige Geest als een duif, maar op de leden als een vuurkolom, die zich verdeelde en zich op een ieder zette als tongen van vuur. Wat wil dat zeggen?

De mens, die zich waarachtig in de Heer Jezus bekeerd heeft en dus door Gods Geest tot wedergeboorte is gekomen in de Heer Jezus kruisdood en opstanding, is daarom nog niet, zoals hij moet zijn. Ja, in wezen is hij het, maar hij moet het in zijn levensopenbaring ook nog worden. Hij is een kind van God, maar hij moet ook geheiligd worden door de Heer Jezus. Daarom komt de Heilige Geest niet als een duif, want een duif vindt een toebereide woning, waar niets meer aan gedaan behoeft te worden.

Maar op het Lichaam, de Gemeente, komt Hij als vuur, want vuur verteert, loutert en heiligt. Johannes de Doper zegt: ***“Ik doop u wel in water*** (zo staat het letterlijk in de grondtekst), ***maar Hij, die na mij komt, zal u dopen in de Heilige Geest en in vuur.***

Ja, als u in het vuur gebracht wordt, gaat alles er aan, wat niet vuurbestendig is. We hebben natuurlijk hier niet met een aards vuur te doen, maar met het vuur Gods, dat alles in ons verbrandt en verteert wat van de oude mens, de oude schepping nog overgebleven is en wat dus niet goed is.

Bijbelstudie Centrum

“De betekenis van Pinksteren voor de Nieuw Testamentische gelovigen en de Persoon van de Heilige Geest en Zijn werk in het leven van de gelovigen”. deel 1-3.

In Maleachi 3:2b-3 lezen we ***“Want Hij zal zijn als het vuur van de smelter en als het loog van de blekers. Hij zal zitten, het zilver smeltend en reinigend. Hij zal de zonen van Levi reinigen, Hij zal hen louteren als goud en als zilver, opdat zij de Here in gerechtigheid offer brengen”***. Men zegt, dat de oude goudsmiden het goud net zolang in de smeltkroes lieten, totdat zij volmaakt helder hun eigen beeld daarin konden zien. Zo brengt de Heer ons ook in de vuurproef, totdat Hij in ons zijn gestalte ziet.

Dankt God, als de Heer Zijn grote Hogepriesterlijke werk voleindigd zal hebben, dat Hij direct, op het teken van Zijn Vader, neerdaalt in deze Hemelse Gewesten om Zijn Gemeente tot zich te trekken door de kracht van de Heilige Geest. Want als de Geest van God in u woont, zal Hij, zoals Hij de Heer Jezus uit de doden opwekte in een verheerlijkt lichaam, ook uw lichamen uit de doden opwekken en in een punt des tijds de sterfelijke lichamen van hen, die nog in leven zijn, veranderen in onsterfelijke lichamen.

Men spreekt vandaag veel over Pinkstervuur, maar men weet niet echt, wat dat betekent. In **1 Cor. 3:13-15** lezen we ***“Want de dag (de dag van Jezus Christus) zal het doen blijken, omdat hij met vuur verschijnt, en hoedanig ieders werk is, dat zal het vuur uitmaken. Indien het werk, dat hij opgebouwd heeft, standhoudt (het werk uit de Geest), zal hij loon ontvangen, maar indien iemands werk verbrandt (werk van het vlees), zal hij schade lijden, doch hij zelf zal gered worden, maar als door vuur heen”***. Bent u bang voor deze vuurgloed? Deze vuurgloed komt.

De ervaring van de drie vrienden van Daniël, die in de vurige oven moesten, is het beeld van de vuurproef, die Israël straks door moet maken onder de Grote Verdrukking van de antichrist, het laatste Babel.

Hoe gingen deze jongelieden in de oven? Gebonden werden zij erin geworpen, maar zij gingen niet dood, wel brandden hun ketenen weg, maar zij zelf wandelden als vrije mensen in de oven. Zo kwamen zij er vrij en gelouterd uit.

Er was zelfs geen brandlucht aan hun kleren. Dit heeft ook ons iets te zeggen, want als er vele dingen zijn, die Gods kinderen nog binden, zullen die weggesmolten moeten worden door het vuur, waarmee de dag verschijnt. Zo zien we dus vele gestalten van de Heilige Geest, waarin Zijn werkzaamheden tot uitdrukking worden gebracht.

We gaan nu een begin maken met het onderwerp over de vervulling van de Geest, om daarna bijzonder onze aandacht te bepalen bij de doop in de Heilige Geest en de Nieuw Testamentische vervulling, opdat we die goed leren verstaan en onderscheiden. Want allereerst wil ik u duidelijk aantonen, dat de doop in de Heilige Geest heel iets anders is dan de vervulling met de Heilige Geest, waarvoor we de Schrift samen erop zullen naslaan.

De doop in de Heilige Geest kende men niet voor de Pinksterdag, toen de 120 eendrachtig bijeen waren. U leest nergens voor de Pinksterdag over de doop in de Heilige Geest, maar wel lezen we over de vervulling met de Heilige Geest door het hele Oude Testament heen.

We vinden, hoe Oud Testamentische heiligen van tijd tot tijd vervuld werden met de Heilige Geest. Geloof u niet, dat Abraham, Izaäk en Jacob de Heilige Geest hadden en de profeten? Zij waren toch vervuld met de Heilige Geest, anders zouden zij niet hebben kunnen profeteren. Ook in het Nieuw Testament vinden we voor de Pinksterdag mensen vervuld met de Heilige Geest, o.a. Johannes de Doper, hoewel hij de Pinksterzegen niet kende.

Ik wil u dit heel duidelijk maken. In **Joh. 7:37-39** lezen we iets van deze heerlijkheid, die komen zou maar er toen nog niet was. ***“En op de laatste, de grote dag van het feest, stond Jezus en riep zeggende: Indien iemand dorst heeft, hij kome tot Mij en drinke! Wie in Mij gelooft, gelijk de Schrift zegt, stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien. Dit zeide Hij van de Geest, welke zij, die tot geloof in Hem kwamen, ontvangen zouden; want de Geest was er nog niet, omdat Jezus nog niet verheerlijkt was”***. De doop in de Heilige Geest kon niet komen, zolang de Heer Jezus niet verheerlijkt was. Dat is toch duidelijk?

Bijbelstudie Centrum

“De betekenis van Pinksteren voor de Nieuw Testamentische gelovigen en de Persoon van de Heilige Geest en Zijn werk in het leven van de gelovigen”. deel 1-3.

Dit vinden we ook bevestigd op de Pinksterdag, want als daar de Heilige Geest uitgestort wordt, is dat op grond van het volbrachte werk van de Heer Jezus en van zijn verheerlijking. In **Hand. 2:32-33** zegt Petrus, zelf vol van de Heilige Geest: ***“Deze Jezus heeft God opgewekt, waarvan we allen getuigen zijn. Nu Hij dan door de rechterhand Gods verhoogd is en de belofte des Heiligen Geestes van de Vader ontvangen heeft, heeft Hij dit uitgestort, wat gij ziet en hoort”.***

Dat slaat dus op de doop in de Heilige Geest. Dit zien we ook in **Luc. 1:15b**, waar gezegd wordt, hoe Johannes de Doper van zijn moeders lijf af reeds vervuld was met de Heilige Geest. ***“en met de Heilige Geest zal hij vervuld worden, reeds van de schoot zijner moeder aan”.*** Dit was dus voor de verheerlijking van de Heer Jezus, want Johannes de Doper heeft het kruislijden zelfs niet eens meegeemaakt, daar hij toen al onthoofd was.

Ook lezen we in **Luc. 1:41** over Elisabeth, de moeder van Johannes de Doper: ***“En toen Elisabet de groet van Maria hoorde, geschiedde het, dat het kind opsprong in haar schoot, en Elisabet werd vervuld met de Heilige Geest.”***

In **vers 6-7** lezen we hetzelfde van zijn vader Zacharias. ***“En zijn vader Zacharias werd vervuld met de Heilige Geest en profeteerde”.*** Gaat u nu inzien dat vervuld zijn met de Heilige Geest en profeteren, helemaal geen kentekenen zijn van de doop in de Heilige Geest, maar dat dit ook al voor de Pinksterdag geschiedde. Daarom moeten we het Woord recht snijden en geloven, wat er geschreven staat.

Eveneens lezen we het van Simon in **Luc. 2:25-27a** ***“En zie, er was een man in Jeruzalem, wiens naam was Simeon, en deze man was rechtvaardig en vroom, en hij verwachtte de vertroosting van Israël, en de Heilige Geest was op hem. En hem was door de Heilige Geest een godsspraak gegeven (hij kreeg dus ook openbaring van de Heilige Geest), dat hij de dood niet zou zien, eer hij de Christus des Heren gezien had. En hij kwam door de Geest in de tempel”.*** Werd deze man niet wonderbaar vervuld en geleid door de Heilige Geest en dat was vóór de Pinksterdag!

Deze voorbeelden zouden we kunnen aanvullen met al de profeten uit het Oude Testament. Maar ik hoop, dat u niets verkeerd verstaat, want het gaat om de waarheid. Er is een groot onderscheid tussen de vervulling met de Heilige Geest vóór de uitstorting daarvan op de Pinksterdag en na de uitstorting.

Wat dat onderscheid is, zullen we later pas goed gaan zien, wanneer we de doop in de Heilige Geest behandelen. Toch wil ik u nu het grote onderscheid aanwijzen tussen de Oud Testamentische vervulling met de Heilige Geest en de Nieuw Testamentische vervulling.

In de Oud Testamentische Gemeente was het zo, dat ook sommige heiligen, profeten en anderen vervuld konden worden met de Heilige Geest, maar dan kwam de Heilige Geest tijdelijk op hen. Dat tijdelijk op hen rusten van de Heilige Geest kon natuurlijk ook heel lang duren, maar Hij woonde niet in hen.

Want met de Oud Testamentische vervulling ontvingen zij de Heilige Geest niet als een gave, als een geschenk van God; want een geschenk, dat we ontvangen, wordt ons bezit. Dat is nu juist het wonder van de Nieuw Testamentische Gemeente, dat iedere gelovige in de Heer Jezus, de Heilige Geest als een gave kan ontvangen, als een eeuwig bezit en dat betekent, dat de Heilige Geest eeuwig woning in hen maakt.

Daarom is er een groot onderscheid tussen de uitdrukking, die Gods Woord bezigt bij de vervulling van de Oud Testamentische Gemeente en van de Nieuw Testamentische. We vinden een voorbeeld hiervan in het Oude Testament, in **Num. 11:17**, waar de Heer tot Mozes, een man vol van de Heilige Geest, spreekt. ***“Dan zal Ik nederdalen en daar met u spreken en een deel van de Geest die op u is, nemen en op hen leggen”.***

De Geest was op hen. Dit zelfde woordje ***“op”*** wordt steeds weer gebruikt. In **vers 25**: ***“Toen daalde de Here in een wolk neder en sprak tot hen, en Hij nam een deel van de Geest, die op hem was, en legde dat op de zeventig mannen, op de oudsten; toen de Geest op hen rustte, profeteerden zij”.***

Bijbelstudie Centrum

“De betekenis van Pinksteren voor de Nieuw Testamentische gelovigen en de Persoon van de Heilige Geest en Zijn werk in het leven van de gelovigen”. deel 1-3.

Hier gaan zij profeteren. Zij werden wel vervuld met de Heilige Geest, maar Hij was een gast bij hen, een tijdelijke bezoeker. Dat kan ook niet anders, want de Oud Testamentische Gemeente is heel iets anders. God woonde onder Israël in de Tabernakel, in het Heilige der Heiligen en later in het Heilige der Heiligen van de Tempel, maar zijn Geest rustte op hen.

Maar de Nieuw Testamentische Gemeente is zelf een Tempel van God, waar God door de Heilige Geest in wonen gaat. Gaat u het onderscheid zien? Hij woonde te midden van Israël in het Heilige der Heiligen als de wolkkolom, die rustte tussen de Cherubs der heerlijkheid op het Verzoendeksel van de Ark van het Verbond. Daar woonde God en Zijn Geest rustte op hen, die zich lieten heiligen.

We kunnen ook andere voorbeelden nemen, zoals Simson. Hij werd door de Geest aangegrepen, maar de Geest woonde niet in hem en dat kan ook niet, want God geeft Zijn Geest niet in een onwedergeboren mens, maar alleen in hen, die van de Heer Jezus zijn, die een nieuwe schepping en dus uit God opnieuw geboren zijn.

In **Richt. 13:25**, waar van Simson staat: *“En de Geest des Heren begon hem aan te drijven”*. De Geest dreef hem a.h.w. van buitenaf aan. In **Richt. 14:6** lezen we: *“Maar de Geest des Heren greep hem aan, zodat hij die leeuw uiteenscheurde”*.

Zo kwam de kracht van God over hem, doordat de Geest hem aangreep. **Richt. 15:14** zegt: *“Zodra hij te Lechi gekomen was en de Filistijnen hem met gejuich tegemoet kwamen, greep de Geest des Heren hem aan en de touwen om zijn armen werden als in vuur verbrandende vlasstengels”*. Ook hier greep dus de Geest hem aan en rustte op hem.

Ook bij Saul zien we hetzelfde. In **1 Sam. 10:6** zegt Samuël: *“Dan zal de Geest des Heren u aangrijpen”*. Zo werd Saul door de Heilige Geest aangegrepen en dan lezen we in **vers 10**, toen Saul te Gibeon kwam: *“zie, een schare profeten trad hem tegemoet; de Geest Gods greep hem aan en hij geraakte onder hen in geestvervoering”*.

En in **1 Sam. 16:13-14** lezen we van David: *“Samuël nam de oliehoorn en zalfde hem te midden van zijn broeders. Van die dag af greep de Geest des Heren David aan. Daarna stond Samuël op en ging naar Rama. Maar van Saul was de Geest des Heren geweken”*. Hij was dus tijdelijk op Saul geweest, maar zelfs later in zijn afval, greep de Geest hem nog eenmaal aan; en dat kan al was hij een verderfelijke iemand.

Zo zien we dus, dat de Geest, die hem aangegrepen had en op hem rustte, ook weer van hem wijken kon, wat bij een waarachtig kind van God nooit kan. Ik zeg: *een waarachtig kind van God*, maar niemand kan de ander in het hart kijken.

Een afval van waarachtige wedergeborenen is er dus niet; maar zij, die afvallen, zijn dus nooit werkelijk wedergeborenen geweest, zoals Judas, die nooit de Heer Jezus als de Christus en als Heer erkend heeft. Daarom heeft in Judas nooit de Heilige Geest gewoond en daarom heeft hij de Pinksterdag niet mee mogen maken.

Zulke mensen zouden er ook nu kunnen zijn. Men zou ook nu van de Heilige Geest vervuld kunnen zijn, zoals het in het Oude Testament was, maar dan behoort men in de zin van wedergeboorte, de Heer Jezus nog niet toe.

Dit kan en die mensen kunnen dus afvallig worden. Ze kunnen wonderen en tekenen verrichten en toch zijn ze niet werkelijk van de Heer Jezus. Dus is de Oud Testamentische vervulling ook nu nog mogelijk, maar dan behoort men niet tot het Lichaam van de Heer Jezus. Zo zien we, dat in het Oude Testament de Heilige Geest op velen rustte, zoals we lezen van David, Ezechiël, Eliza en Elia

Nu zullen we nog enkele teksten uit het Nieuwe Testament nemen, opdat we duidelijk zullen zien, dat de Geest nu in ons woont. Allereerst in **Joh. 14:16-17**, waar de Heer Jezus dit gaat aankondigen voor de Pinksterdag. *“En Ik zal de Vader bidden* (dat is de Heer Jezus, als Hogepriester als Hij bij de Vader

Bijbelstudie Centrum

“De betekenis van Pinksteren voor de Nieuw Testamentische gelovigen en de Persoon van de Heilige Geest en Zijn werk in het leven van de gelovigen”.

deel 1-3.

gekomen zal zijn) **en Hij zal een andere Trooster geven** (vervuld op de Pinksterdag) **om tot in eeuwigheid bij u te zijn** (de volheid van de Geest zou bij hen zijn), **de Geest der Waarheid, die de wereld niet kan ontvangen** (de oude schepping kan dat niet ontvangen), **want zij ziet Hem niet en kent Hem niet; maar gij kent Hem** (zij hadden reeds de krachten verricht), **want Hij blijft bij u** (dan komt het nieuwe) **en zal in u zijn**. Ja, dat is het wonderbare, maar in een veel grotere volheid, die met Pinksteren komen zou.

Dat verstaan we pas echt, als we dit uit de Schrift gaan zien, het verschil tussen de vervulling met de Heilige Geest, de doop in de Heilige Geest en het ontvangen van de Heilige Geest.

In vers 23 van Joh. 14 staat: **“Jezus antwoordde en zeide tot hem: Indien iemand Mij lief heeft, zal hij mijn Woord bewaren en mijn Vader zal hem liefhebben en Wij zullen tot hem komen en bij hem wonen.”** “Wij”, wie bedoelt de Heer hiermee? Het zijn: de Vader, de Zoon en de Heilige Geest, die woning komen maken door die Heilige Geest, want waar de Heilige Geest is, is ook de Vader en de Zoon, maar het is de Geest des Vaders.

Dat is het wonderbare. Dit wonder van de inwoning van de Geest kende men in het Oude Testament niet. Ook Paulus zegt in 1 Cor. 3:16 **“Weet gij niet, dat gij Gods tempel zijt en dat de Geest Gods in u woont”?**

Hier staat dus duidelijk **“woont”**, en niet **“rust op”** of **“aandrijft”**. Hij heeft er woning in gemaakt en dat is voor altijd. Wij mensen kunnen nog weleens verhuizen, maar God verhuist niet. Als de Gemeente straks hier van deze aarde verhuist, verhuist de Heilige Geest met haar mee, want die verlaat zijn woning niet.

Ook in 1 Cor. 6:19 zegt Paulus hetzelfde. **“Of weet gij niet, dat uw lichaam een tempel is van de Heilige Geest, die in u woont, die Gij van God ontvangen hebt”**. Het is een gave. Ik kan niet begrijpen, dat God Zijn eigen Geest en Leven aan ons geeft; dat geeft ons grote blijdschap, maar dan moeten we er God ook voor danken en er ook naar gaan leven.

In 2 Cor. 6:16 zien we het onderscheid tussen de Oud Testamentische en de Nieuw Testamentische Gemeente. Er staat: **“Welke gemeenschappelijke grondslag heeft de tempel Gods met afgoden? We zijn toch de tempel van de levende God, gelijk God gesproken heeft: Ik zal onder hen wonen en wandelen”**. Bij Israël was dat in die aardse Tabernakel, die aardse Tempel, maar niet in hun lichamen. De Nieuw Testamentische Gemeente echter is meer dan een volk van God, het is Zijn huis, Zijn tempel, Zijn woonstede, het is het Lichaam van Christus. Is dat niet wonderbaar?

In Ef. 2:18-22 zien we ook duidelijk het verschil in heerlijkheid tussen de Oud- en Nieuw Testamentische Gemeente. **“want door Hem hebben we beiden** (gelovigen uit Israël en uit de heidenen) **in één Geest de toegang tot de Vader. Zo zijt gij dan geen vreemdelingen** (heidenen) **en bijwoners** (Israël) **meer, maar medeburgers der heiligen en huisgenoten Gods** (we leven onder één dak met God, of God leeft met ons in ons hart onder één dak), **gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, terwijl Christus Jezus de hoeksteen is. In Hem** (het is een organisme) **wast elk bouwwerk, goed aaneensluitend, op tot een tempel, heilig in de Here, in wie ook gij mede gebouwd wordt tot een woonstede Gods in de Geest”**.

God en de Heer Jezus wonen in ons door de Heilige Geest. Laten we dit goed voor ogen houden. U lacht misschien om dat plakken, weet u, dat in Hand. 5:13 in de Griekse grondtekst letterlijk staat **“aankleven”**. **“Doch van de anderen durfde niemand zich bij hen aan te sluiten”**. (**“aankleven”**) We moeten niet “aangeplakt” worden, maar “ingevoegd” in het Lichaam van Christus.

Prijst Zijn Naam! Laten we Hem daar voor danken.

Tot zover, volgende week gaan we hiermee verder.

De Heer Zegene u, Amen.